

{ אז נדברו }

פרשת נשא תשע"ח | גליון מקוצר

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

”

מוקדש למי שעוד לא הבין "מה הבעיה באינטרנט.. זה הרי מקל מאד על החיים"

היה לי קשר עם אברך אחד... קצת עליו... שבמשך תקופה ארוכה לא הצליח להבין מה הרבנים עושים עסק מאינטרנט... מה הבעיה בזה?? ניסיתי להסביר לו עד כמה זה מסוכן וזה פורץ כל רשות היחיד והופך אותה לרשות הרבים אחד גדול... הסברתי והסברתי ו... והוא לא לגמרי הצליח להבין אותי... לא ממקום של התרסה אלא באמת מחוסר הבנה במושגים... היה נראה לו שאני מדבר באוויר... יום אחד הוא מגיע אלי נסער כולו ואומר לי: היום הבנתי!!! תוך שתי שניות הבנתי הכל!!! מה קרה?? מעשה שהיה כך היה: (אל תתרגש... סיפור מאוד שגרתי ומשמם...) היום הלכתי לתקן את הפלאפון שלי... לבנתיים חיכיתי שם בחנות והייתי צריך להתקשר לאשתי... אבל לא היה לי פלאפון (כי הפלא' שלי הרי בתיקון...) עמד שם בדיוק איזה חילוני שהיה לו פלאפון... ביקשתי ממנו שיתן לי להרים טלפון לאשתי מהפלאפון שלו... הוא נתן לי... אני מחייג את המספר של אשתי... והופה!!!! מה מופיע לי על הצג?? **נעמי!!!!!!**

הייתי בהלם... כמעט פרצה שאגה מפני... תגיד לי: מאיפה יש לך את המספר פלאפון של אשתי?? מה היא עושה אצלך ברשימת אנשי קשר? מה עושה אצלך השם נעמי...??

אמר לי אותו אברך: **אך לי שתי שניות!!!! לא יותר!!!** שתי שניות ארך לי עד שקלטתי ש... שלא!!! זה לא שאשתי רשומה אצלו באנשי הקשר... זה פשוט אפליקציה כלשהי שמגיעה שמקושרת למאגרי כל הפלאפונים משו כזה... ואוטומטית כל מכשיר מעודכן בכל השמות אנשי קשר... **אבל השתי שניות האלו הספיקו לי!!!!** זה היה שתי שניות שפגשתי את פרק **"המקנא לאשתו"**!!! שתי שניות שהרגשתי... אוה... מה השם של אשתי עושה בפלאפון של המחלל שבת בפרהסיא הזה?? של האוכל נבלות וטרפות הזה? **זהו!!!! זה הספיק לאותו אברך!!!!** באותה שניה הוא הבין הכל!! הוא קלט את הההנהקודה של האינטרנט... אם השם "נעמי" אשתו יכול להופיע מעל פלאפון של בן אדם זר לגמרי לגמרי... הנפש העדינה מבינה הכל... (מי שנמצא עמוק בפנים לא מבין מה הבעיה... בטח שלא... אבל נפש עדינה ושמורה מבינה את העומק של הפירצה שבזה...)

מאז הסיפור הזה... זו ההמחשה הקולעת ביותר שאני משתמש איתה כשאני צריך להסביר לבן תורה מה החורבן שבאינטרנט... תבין: אינטרנט מן התורה... מנין?? איפה כתובה פרשת אינטרנט בתורה?? **פרשת סוטה!!!!** בית בישראל שיש בו אינטרנט פרוץ וחופשי זה זה!! זה הפרשה!!! זה מנחת קנאות... זה מים המרים... זה ממש הדוגמא...

רק לשבר את האוזן: בית דין הגדול שבירושלים של ע"א זקנים זה היה הרשות המחוקקת והדרג העליון ביותר... ממילא בית דין הגדול היו מתעסקים רק בנושאי הכלל!!! בנושאים ציבוריים שנוגעים לכל כלל ישראל... כמו למנות מלך... או לעבר שנה... או זקן ממרא שזה סוג של מרד או להוסיף על העיר או העזרה... אבל כל שאר הדברים הפרטניים כמו דיני ממונות וכו' זה לא היה מגיע אליהם... אפילו דיני נפשות!!! שיש כאן נידון האם יהודי חייב סקילה או לא... זה היה נגמר בבית דין מקומי של סנהדרין קטנה של כ"ג זקנים ובי"ד הגדול לא היו מזדקקים לזה... **אבל!!!!** יש נושא פרטני אחד ויחיד שבית דין הגדול של לשכת הגזית היו נזקקים אליו... מה זה?? סוטה!!!! ברגע שהיה מקרה של סוטה... זה היה פרשיה שבבת אחת מטפסת עד בית דין הגדול... **אני רוצה שתבין:** בן אדם כבר כמה חודשים רוצה לפנות לבית דין הגדול ברשימה של טענות וערעורים וכו' וכו'... אבל לא נותנים לו... כי בית דין הגדול הוא לא בשביל תביעות קטנות... והנה הסוטה הזו... תוך רגע נפתחים לה כל השערים והיא מתקבלת בבית דין הגדול שבירושלים... מה הפשט בזה?? מה פשר ה"יחוס" הגדול שזוכה לו הסוטה?? איך יכול להיות שחיים ומוות יכולים ליגמר דינם בבית דין של עשרים ושלושה... ואילו סוטה מגיעה עד בית

הגדול שבירושלים?? **ושמעתי ביאור נורא בעניין זה:**

בית יהודי זה מעגל סגור הכי סטרילי והכי שמור בעולם!!! ברגע שמשו מתערער באימון שבתוך המעגל הסגור הזה... **תיחיד!!!!** היחיד שיכול להתערב ביניהם זה רק הרבש"ע בכבודו ובעצמו... **אף אחד אחר לא!!!!** ולכן במקרה של "המקנא לאשתו..." לא יעזרו בי"ד... לא בי"ד של שלושה... ולא של עשרים ושלושה... כאן צריך וקמת ועלית אל **המקום אשר יבחר ה'...** להגיע ללשכת הגזית ששם שכנה שרויה!!! **ושמי שנכתב בקדושה** הוא היחיד שיכול להתערב ולהיכנס בתוך המעגל הסגור הזה ולהחזיר את האימון חזרה לבית... **מה כתוב כאן?? כתוב כאן:** שעם כל הכבוד להרבה ערכים קדושים שיש בעם היהודי... אם זה כשרות ואם זה שבת קודש... אבל קדושת ישראל?? קדושת הבית היהודי?? זה הדבר הסטרילי ביותר שצריך לשמור בקנאות על הסטריליות שלו!!! עד כדי כך, שגם כשקורה משהו, הקב"ה לא נותן לאף אחד להתערב... נתנו לי!! שמי שנכתב בקדושה הוא זה שיש לו רשות להיכנס ולהתערב ולהחזיר את השלום לקדושת ישראל...

זה לא פשוט!! זה לא צחוק!!! בית יהודי זה משהו קדוש!!! זה משהו שצריך לשמור עליו!!! להבין שהסטריליות שלו כ"כ יקרה שהקב"ה מוכן למחות את שמו על זה... ממילא כל הטענות מהסוג של צריך אינטרנט לצרכי עבודה וכו' וכו'... הכל טוב ויפה... אבל אדוני!!! יש לך מושג עם מה יש לך עסק? יש לך מושג מה זה סטריליות של בית יהודי... בית יהודי אמור להיות נקי נקי... נקי מכל מושג אחר שיכול לפרק את המעגל הסגור הזה. **תבין את זה!** הגיע זמן שתבין שהבעיה היא לא האינטרנט. הבעיה היא הרגישות ועוצמת הסטריליות שנדרשת מבית יהודי בשביל להיות מקום להשראת השכינה... בינה זאת...

“

יש אפשרות לטוס מסוף העולם ולא דווקא דרך הרשת!!!!

השירות המטאורולוגי של חז"ל...

אנחנו נמצאים כבר שבוע ימים תחת מזג אויר קשה וחם עד כדי קיצוני... **מעניין לציין:** שאצלנו... כל הנושא של מזג אויר הוא על גבול החובבני... יש כאלו שזה מעניין אותם יותר... ויש כאלו שפחות... ומי שלא... אז זה נפ"מ בשבילו רק לפני אירוע או טיול במדבר יהודה... מה הולך להיות...

אבל להי ידוע לך: שבזמן חז"ל: הנושא ששמו מזג אויר הוא היה נושא מאוד מרכזי!!! הוא ממש תפס מקום נכבד בשיקולים... ובהכרעות... ישנה סוגיה במסכת גיטין שקוראים לה סוגיה דרוחות... רב חסדא ורב המנוא ישבו ועסקו בסוגיא **דרוחות!!!** מר עוקבא לא היה מגיע לבית הדין ביום שנושבת בו רוח מזרחית... למה?? כי צריכא שמעתא צילותא כיומא דאיסתנא... כן!! בשביל להבין סוגיה צריך צלילות דעת כפי שיש ביום שנושבת רוח צפונית צלולה... וכיון שהיום נושבת רוח מזרחית ומרוב חוזקה היא דוחה את כל הרוחות... אז בכזה יום א"א לרדת לגמרי עד מסקנת הדין... ולכן בית הדין סגור היום!!! לא זו בלבד... כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר הם לא מלו את עצמם ולמה?? כי היתה אז רוח מזרחית... (או בגלל שהם היו נזופים או בגלל שלא לפזר את עני הכבוד...)

בקיפור: **מזג אויר זה משהו שאמור להשפיע!!!** והוא משפיע!!! והמדהים הוא שזה משפיע גם על מי שנמצא כמעט כל היום בתוך חדר ממוזג... וגם זה גמ' מפורשת... (עיין גיטין לא: שם...) **לפעמים טוב לדעת את זה!!!** ולמה?? כדי להיות ערוך מראש... כן... אם יש מזג אויר כזה... צריך לנשום נשימה עמוקה להזדמנות של עמל התורה בייתר שאת... וגם התמודדות בכעס... כן!! כשמרגיזים אותי בבת אחת... בשעת מעשה מאוד קשה לי לשלוט... אבל אם הייתי ערוך מראש והייתי יודע מראש שאני הולך היום להגיד ש"אין כלום בבית הזה" בגלל המזג אויר... יתכן שהייתי חושב פעמיים אם זה נכון... אבל!!! יש עוד נקודה!!! בגמ' משמע שהמזג אויר הזה היה סוג של מבחן... הגמ' בפסחים מתארת את הגדלות של ברוריה אשת רבי מאיר... הגמ' שם מספרת: שברוריה הייתה מסוגלת לדרוש 300 דרשות בספר יוחסין... אבל **לא סתם!!!** אלא **ביומא דשותא** - ביום שנושבת רוח מזרחית... כלומר: יום שנושבת בו רוח מזרחית... אמור להיות יום עייף... מעיק... שהמוחות חלושים בו... ואילו ברוריה היתה מסוגלת לדרוש את הדרשות הקשות האלו גם בעיצומו של יום שנושבת בו רוח מזרחית... מלשון הגמ' הוּזו משמע שיום שהיתה נושבת בו רוח מזרחית זה היה סוג של סמל!!! **זה היה סוג של יום מבחן!!!** כן... אתה לומד טוב... אתה טונן שאתה בעל מידות... נו... בבקשה... בא נראה איך שאתה מתנהג ביומא דשותא... בא נראה איך התגובות שלך כשמרגיזים אותך ביום חמסין של רוח מזרחית...

אז מהיום... במקום לחכות שהמזג אויר יחלוף... אדרבה... נסתער על המבחן שהקב"ה מעמיד אותנו בימים כאלו ונראה לו שאנחנו ניצבים על עמדתנו ולא זזים גם בחום...

אבל עוד הערה קטנה: אצלנו חום ושרב זה דבר נטו מעצבן... מצידנו שכל השנה כולה יהיה נעים... קריר... אבל פעם... שאנשים היו מגדלים תבואה ופירות... אז כשהיה מגיע חום הם היו רואים בזה ברכה!!!! כי החום מבשל את הפירות! המלאך גבריאל מסונוה על בישול פירות!! אז מותר גם לנו... אם נהיה חם והשמש קופחת על הראש להבין שיש עוד שיקולים בעולם חוץ מאיתנו... ונכון ש-לי כעת חם... אבל אם ברגעים אלו הפירות מתמתקים והחיטה מתבשלת יותר... אז זה כבר כדאי... (אמנם בתפילות של ר' חנינא יש את ההתמקדות: כל העולם כולו נבחת וחנינא בצער... אבל אל תשכח שמדובר היה בר' חנינא שאת כל העולם כולו הוא פירנס מקב חרובים ואכמ"ל)

במגילת רות... בפרק הרביעי והאחרון... מסופר שם שבועז הבטיח ונשבע לרות "כל אשר תאמרי אעשה לך..." והוא התחייב למצות את העניין ולסגור את הפינה האחרונה מול הגואל היותר קרוב ממנו ולשאול אותו האם יגאל אותה טוב ואם לא אז בועז ישא אותה... נו... הגיע הבוקר... וכעת לך תחפש את הגואל... לך תמצא את אדון פלוני אלמוני הנקרא טוב!!!! ואז חיתכה לבועז הפתעה... ובעוז עלה השער והנה!!!! והנה הגואל עובר!!!! בדיוק אותו אני צריך... ובדיוק הוא מופיע פה... איזה השגחה פרטית... אומר על זה המדרש רבה במקום: א"ר שמואל בר נחמני: אפילו היה בסוף העולם הטיסו הקב"ה והביאו לשם כדי שלא יא איתו צדיק ושב ומצטער... מה כתוב כאן?? כתוב כאן במילים אחרות: שכשאתם עושה מה שצריך ועושה את רצון ה'... הקב"ה עוזר לו... ומשדד מערכות והופך את העולם בשביל לסייע לו... שלא יהיה לו קשה... ואם כעת צריך ש"פלוני אלמוני" יגיע... אז הקב"ה יטיס אותו מסוף העולם... כדי שלא יהיו שום מפריעים ושום עיכובים למצוה שבועז רוצה לקיים... כי מי שעושה מצוות הקב"ה מסייע לו.

ואני עומד ושואל: רבוננו של עולם: אני ואתה מכירים הרבה הרבה מקרים שזה נראה בדיוק הפוך!!! מדובר באנשים שעושים מצוות מאוד גדולות... דווקא בגלל שהם עושים כאלו מעשים נשגבים... דווקא בגלל זה יש להם הרבה ניסיונות ומניעות ועיכובים ומפריעים... וכולנו ריי יודעים שהרבה פעמים דווקא מי שעושה מצוות הוא זה שצריך לטוס מסוף העולם ועד סופו בשביל לגייס כספים בשביל הרבצת תורה וכו'... וזה לא מגיע עד אליו כמו אצל בועז... **אז באמת מה הפשט בזה? מתי ככה ומתי ככה??** מתי יש סייעתא דשמיא מיוחדת להשלים מצוות והקב"ה יטיס אנשים מסוף העולם רק בשביל לעזור לך להשלים מצוה שהתחלת אותה ולא תצטרך לקיים?? ומתי ההיפך?? מתי דווקא בגלל שמדובר במצוה כ"כ גדולה... דווקא בגלל זה אז הניסיונות רק יותר גדולים וצריך ללכת עד סוף העולם בשביל להשלים אותה??

עד כאן השאלה... אתה בטח מחכה לתשובה... אז זהו שלא!!! אל תצפה לתשובה כי אין... ואני מכין אותך שגם אם יהיה לך תשובה... (ועוד רגע תשמע גם את התשובה שלי) אבל אליבא דאמת... כי בדיוק בשביל זה אנחנו נמצאים בעולמו של הקב"ה, שהוא מכתוב את סדר היום ואת תכנית העבודה... והוא יתברך לפי העניין ולפי גזירת חכמתו ית' לפעמים הוא מערים ניסיונות בשביל לזכות אותנו... ולפעמים הוא שולח סייעתא דשמיא כדי לעזור לנו... ואנחנו לא נצליח לגמרי להקיף את כל מערכת ההנהגה שלו יתב'... וזו התשובה הכי נכונה!!! **אבל מה שכן? תמיד ניתן לומר משהו על דרך אפשרי!!!** (אני אומר את שלי ואתה תגיד את שלך...) יש שתי סוגי ניסיונות!!! יש ניסיון שהוא בעיקר קושי טכני, כגון: לאסוף כסף לשיביה, וצריך לטוס לסוף העולם, כאן הקושי הוא הטיירה והמאמץ **בחלק הטכני** לעומת זאת יש ניסיון שעיקר הקושי הגדול שבו, הוא לא הטכני, אלא **קבלת החלטה!!!** כן או לא? האם אני הולך על זה או לא הולך על זה? **זהו סוג הניסיון הקשה שהיה לבועז**, לבועז לא היה קושי טכני או תקציבי לישא עם רות, וגם אם כן, לא זו הייתה הנקודה, הקושי הגדול פה היה בלעשות את הצעד המשמעותי הזה! מדובר פה במחלוקת ישנה נושנה שכבר מכית מדרשו של שמואל הרמתי התוכחו בזה, האם המואביות מותרות לבא בקהל או לא...? וכל פעם מחדש הויכוח מתעורר שוב... ושוב דנים בזה... כן לא... לא כן... אז בדיוק אני צריך להכניס את עצמי לקלחת הזו? מה לי ולצרה זו? פה!!! פה היה הניסיון הקשה!!! בחלק של הקבלת החלטה!! כאן היה הכובד משקל של הניסיון!! וברגע שבועז עמד בגבורה בניסיון הזה והוא נשבע לרות שהוא ישא אותה לאשה... אז זהו!!! כאן הניסיון הסתיים!!! מכאן ואילך מגיע לו סייעתא דשמיא... מכאן ואילך לא צריך להעמיס עליו גם את הניסיון מהסוג השני... מהסוג הטכני... לא צריך להטיל עליו גם ללכת עד סוף העולם בשביל למצא את אותו פלוני אלמוני... אתה מבין?? אם אני מחזיק תורה... כאן אין לי ניסיון בקבלת החלטה... כי למה לא... יש לך דבר יותר גדול מהלהזיק תורה? כל אחד היה רוצה... רק מה? הניסיון פה זה העול והחלק הטכני המורכב... ממילא זה כל נקודת הניסיון!!! ואם זה עצמו יגיע לי על מגש של כסף אז כבר לא ישאר לי שום זיקת זכות לזה... לעומת זאת: יהודי שמבין שהוא צריך להתנתק מהאינטרנט... וקשה לו... אוהו קשה... מה פה הקושי?? הקושי הוא טכני...? ווי מערך ההתנתקות מהאינטרנט כרוך במאמץ פיזי קשה או בטיפול רפואי מתמשך?? לא!!! הטכני פה זו הבעיה האחרונה!! אפילו פטיש עשר קילו לא צריך בשביל זה... נו... אז מה הבעיה?? הקושי הגדול פה זה קבלת החלטה... מה... אני באמת הולך על זה? מה... אני באמת הולך להיות פנאטי כזה? מנותק מכל העולם כזה?? זה הקושי הגדול!!! אם זה הקושי הגדול אז יש סיכוי שברגע שאתה מצידך תקבל את החלטה ותנתק בפועל!!! אז זהו!!! אתה מצידך סייעתא דשמיא... .. וממילא מכאן ואילך אתה תקבל סייעתא דשמיא... הקב"ה פתאום יטיס לך אנשים מסוף העולם שיעזרו לך בחיים!!! כן... אני מכיר כמה וכמה אנשים שהיו צריכים אינטרנט... מה שנקרא לצרכי עבודה... .. ולא הלך להם!!!! וברגע שהם קבלו החלטה והם פרשו מזה... פתאום הקב"ה הטיס להם לקוחות מסוף העולם... כל מיני אנשים שגם ברשת לא הצלחת להשיג אותם... ופתאום הם טסו והגיעו להם כמו ארבה והרבה עד פתח הבית...

כי הניסיון הגדול שלהם היה בקבלת החלטה!! וברגע שבזה הם עמדו בגבורה... מכאן ואילך... את החלק הטכני... מה יהיה... ואין נסתדר... ומי יכיר אותנו... ואין אפשר לגשת למאגרים וליצור קשרים בלי להיות מחוברים... את זה כבר הקב"ה לקח על עצמו והטיס את כל מי שצריך להטיס מסוף העולם בשביל שיעמוד לצידם... זה כ"כ פשוט!!!!

יותר ממה שצריך פה התגברות... צריך פה אמונה!!! להאמין שאת כל מה שאתה יכול לקבל ברשת... הרי הקב"ה יכול להטיס לך את זה עד פתח הבית... רק מה שנדרש ממך זה לקבל החלטה... ולתת לקב"ה לעשות לך את זה... ולא להתעקש להיות מחובר לוואצפ מתוך הבנה ש... שאין מה לעשות... כי יש!!! יש רבש"ע שלא מקפח שכרו של מי שעושה מה שצריך לעשות... אז להגיד לך שמובטח לך שזה מה שיקרה?? לא!!! אני לא באבא... ולא פועל ישועות... ולא מבטיח לך שמכאן ואילך הכל יהיה סוגה בשושנים... אבל אתה כן תזכה לעשות את רצון אביך שבשמים... ש... שאל תשכח שלכך נוצרת...

נפסלו מדין ספק מוכן שחז"ל אסרו... לכן הפעם אבא לא לוקח סיכון ומזמין את כולם)

אבל עדיין!!! אבא עדיין לא מרוצה... כי אני חושש שעדיין יהיו אולי חסרים לי גוזלות... כי יכול להיות שיהיו יותר אורחים ממה שחשבנו... נו... כעת מאיפה משיגים עוד גוזלות...?? אין ברירה... מתחילים לחפש שילוח הקן!!! אבא יענקי ושלומי התפזרו כל אחד הלך לתור אחרי קן... והנה... לפתע נשמעה קריאה מיענקי... הנה... מצאתי... מצאתי ציפרים שקננו בטפיחים שליד הבית שלנו ויש לה עוד שתי גוזלות... יופי!!! אבא הגיע... לקח איתו סולם... בדק שהם לא פורחים (דאם הם פורחים הם לא משתמרים והוי שלא מן המוכן) ואז הוא אמר: "זה זה אני נוטל למחר"!!!! יופי...

אבא סיים עם השובך... ירד מהסולם... ו... ועכשיו פונים ימינה והולכים ללול... **אני רוצה שתביני**: אבא שלנו לא עושה שום דבר סתם... בפרט לא בערב יום הקדוש... אבא שלנו הוא תנא קדוש שבמשך השנה הוא לא דורך כאן... אבל בערב יום טוב יש כל מיני הלכות שהוא לא סומך על אף אחד... ולכן הוא מסתובב כאן ומפקח מקרוב על המשק... ובכן: אבא רוצה כעת להיכנס ללול... הוא רוצה לבדוק כמה ביצים הוטלו היום... הגענו לקנה של התרנגולות ו... וספרנו את הביצים... 18 ביצים... אוי... אבא התאכזב... מה יהיה?? לפי מנין האורחים שלנו צריך לכה"פ 25 ביצים... מאיפה נשיג עוד שבעה ביצים?? טוב... אמר אבא... אין ברירה שליומי... אתה תצטרך ללכת מחר לחנווני ולקבל ממנו ביצים במנין!!! אבל אני מכין אותך מראש: כשתלך אליו מחר... לחנווני... אתה זוכר מה למדנו... שאסור להזכיר לו סכום מנין... רק להגיד לו אני רוצה שבע ביצים וזהו... (אל תתחיל להגיד לו: יש לנו אצלך בחשבון 50 שקל... אז תוריד לנו מהחשבון 15 שקל ואז נשאר לנו יתרה 35... את זה אסור לומר ביו"ב...) יענקי הקטן לא הצליח להבין... אבל אבא... **מה בכלל הבעיה??** אני נמצא פה כל יום ומאכיל את התרנגולים... והם **כל יום** מטילות ביצים... ואמא הרי צריכה את הביצים רק למחר... אז מחר בבוקר מוקדם נבא שוב פעם ובטח נמצא עוד כמה ביצים חדשות... וניקח אותם... **אבא הסתכל על יענקי וחייך... ואמר שליומי**: שמעת מה יענקי שאל?? אז הנה... בשביל זה היום בערב ליל שבועות... אתם תהיו חברותא ושלימי יסביר לך מה התחדש בלשכת הגזית בשנתים האחרונות... הוא יסביר לך למה ביצה שנוולדה ביו"ט אסורה...

לאחר תפילת ערבית... חזרנו מבית הכנסת... אבא מלווה בכל האורחים הרבים... והנה... באמצע הדרך אבא פתאום נזכר... הוא פנה למישי... רגע... בעצם מה קורה עם המצודות חיה ועופות... אמרתי לך ללכת לחורשה לבדוק... נו... היו תוצאות חיוביות??

אוי... מוישי תפס את הראש... שכחתי מזה לגמרי... היו כ"כ הרבה משימות לעשות מעיו"ט ושכחתי מזה

נמצא איתם מחוץ לתחום... הם נקראים בהמות **מדבריות** ואז: א. הם מוקצה ביו"ט... ב. התחום שלהם ביו"ט נקבע לפי רגלי הרועה... אז בשביל שאנחנו נוכל לשחוט אותם ביום טוב ולאכול מהם... בשביל זה צריך לעשות "ביטול שליחות" לרועה, שהבהמות יחזרו לרשותנו... ולצורך כך נשלח מוישי ל"מדבר"... לרועה שנמצא מחוץ לתחום... פרטים נוספים במסכת ביצה...

מוישי חזר לאחר שעה כולו מזיע... מתנשם ומתנשף... הוא התיישב מול הספר תורה והספיק לשנן עוד כמה יתורים וקוצין בדיבורא דמתן תורה... והנה שוב אבא קורא למוישי... לך הפעם לרפת שלנו... פה מחוץ לבית מימין... (איפה שנמצאים הבהמות הבייתיות... לא המדבריות) ותקח את הבכור שנוולד לנו לפני כמה חודשים ולפני שבועיים נפל בו מום... אבל עדיין לא הספקתי להראות אותו לר' צורישידי הבקי... (כידוע: אין היתר לשחוט בכור שנפל בו מום עד שלא מקבלים אישור מבקי שמוסר ע"פ הנשיא...) כמו כן, תקח איתך את הסכין שחיטה ותראה אותו לרב, כי ביו"ט אסור להראות לא סכין- לרב ולא מום- לבקי... מוישי הלך וביצע את כל השליחיות... הוא חזר הבייתה ובישר לאבא... שבאמת המום הוא מום קבוע ואפשר כבר לתת אותו לכהן... וגם הסכין כשרה ללא פגימה... **ובכן: אבא... מה הלאה???** עכשיו לך מאחורי הבית שלנו... לחורשה... אתמול כבר בקשתי מיענקי שיפרוש שתי מצודות... אחד לחיה- לצבאים... ועוד מצודה לעופות... לך תבדוק האם הם ניצודו מבעוד יום... אבל אוי... אוי... לפתע נזכר אבא... כמעט שכחתי... איזה נס שנזכרתי... מוישי... לך מהר למחסן... תוציא משם דקר... תלך לחורשה שנמצאת ליד הלול... ותנעוץ את הדקר באדמה... (כדי שיהיה לנו עפר בשביל לכסות את הדם כשנשחט את העופות... אחרת... אם אין עפר מוכן מבעוד יום חכמים אסרו לשחוט...)

ערב שבועות... דמדומי חמה... השעה 5.00 אחרי הצהרים... אבא חזר מבית המרחץ והתעטף בסדינים המצויצים... פניו נראו מאירות באור קדושת התורה... ו... והנה עוד חצי שעה מתקדש עלינו היום הגדול... אבא מרמז לשלימי ויענקי שיבואו איתו... מה יש?? הולכים לשובך... מאחורי הבית שלנו יש כמה שובכים... ואנחנו מגדלים שם גוזלות למנה אחרונה... (כן... היום אוכלים סופלה או גלידה בתור מנה אחרונה... אבל פעם ה"קינוח סעודה" היה לא פחות ולא יותר גוזלות...) אבא בכבודו ובעצמו עלה לסולם... עם בגדי יום טוב... כן... כדי לקיים דין הזמנה... אבא ביקש מאיתנו שלימי ויענקי שגם אנחנו נעלה אחריו... כדי שלא יהיה טעויות... ואז אבא הראה לנו... אתם רואים את השמונה גוזלות השחורים שיש כאן בתוך הקן... אני מזמין אתם כבר מעכשיו לשחיטה ביום טוב... הלאה... אבא ירד... והעביר את הסולם משובך לשובך... והזמין שום עוד 15 גוזלות... כן... יש לנו הרבה אורחים... חוץ מזה השנה אבא לא לוקח סיכונים ולייתר בטחון הוא מזמין את כל הגוזלות שיש לנו ללא יוצא מן הכלל... (תבין: שנה שעברה אבא הזמין 12 גוזלות מן אחד ואת ה-5 גוזלות בקן השני הוא לא הזמין... ואז פתאום ביו"ט הגענו ומצאנו 15 גוזלות... התברר שהגוזלות הלא מזומנות פרחו והתערבבו עם הגוזלות המזומנות... והיות ואי אפשר היה לזהות מי הם הגוזלות הלא קרואות... מסילא כל הגוזלות

יש לנו במשפחה חן מיוחד לחג השבועות... יש בו משהו יחודי שאין אפילו בפסח וסוכות... **תנחש מה???** פשוט בפסח וסוכות אנחנו עולים תמיד לירושלים... אנחנו אפילו לא יודעים איך נראה פסח בעיירה שלנו... בחיים לא נשארנו בעיר בפסח... כך גם בסוכות... בקיצור: את פסח וסוכות אנחנו מכירים רק ברקע של ירושלים ובית המקדש ומעשר שני וכו'... וכמובן שאנחנו מאוד אוהבים את זה ואין צורך להרחיב בזה... זה פשוט... **אבל!!! חג השבועות לשם שינוי**... היות ובדיקו אז זו העונה הבערת של מתנות עניים... וחוץ מזה יש גם תשלומין כל שבעה שאנחנו יכולים לעלות לירושלים באחד מימות החול שאחרי שבועות ואז להקריב ראה וחגיגה... לכן אבא מעדיף להשאר בחג בבית!!! ואז אבא מנצל את ההזדמנות ומזמין לסעודת החג את כל העניים שבאזור... כל מי שאוסף לקט שכחה ופאה בשדה שלנו... אבא ניגש אליו ולא עוזב אותו עד שהוא מאשר את השתתפותו הוא וכל בני משפחתו באש"ל מלא בחג השבועות אצלנו באחווה... וממילא חג השבועות אצלנו בבית... **זה חג עם נוף אחר לגמרי!!!** אמנם אנחנו לא נמצאים בבית המקדש... אבל לא נורא... כי מיד במוצאי שבועות אנחנו תופסים את הרגלים עם ביכורי החיטים והשעורים ועולים לירושלים... אבל עכשיו אנחנו מרוכזים בכל הרמ"ח והשס"ה במצוות הכנסת אורחים למערך הקליטה של כמה וכמה משפחות עניות שמגיעות לאכול אצלנו בחג אנשים נשים וטף...

ובכן: למען הסדר הטוב... מיד אחרי פסח אבא פותח איתנו מסכת ביצה ומיד מתחילים ללמוד הלכה למעשה את כל הדינים של הכנת מאכלים ביום טוב... אמא במקביל מסדרת את חלוקת העבודה בין הילדים... כל ילד מקבל את התחום שהוא הכי מתחבר ומכיר אותו...

ובכן: ערב יום טוב... השעה 9.00 בבוקר... אבא קורא למוישי... מוישי הוא שר החוץ של הבית שלנו... כל השליחיות הרציניות... ללכת למרחקים וכו' זה מוישי... ובכן: מוישי... לך מהר לגבעה שמחוץ לשובך... במרחק חצי שעה הליכה מכאן... ודבר ראשון: תעשה שם עירובי תחומין לייתר בטחון מתחת עץ השקמה... אח"כ תתקדם קצת ושם תפגוש שם את ינון הרועה שלנו... זה שרועה את כל השוורים והפרות שלו באגמא... ותגיד לו שאני מזמין לכבוד יום טוב שלושה עגלים תלתא!!! כן... למוישי לא צריך להסביר... הוא מבין עניין... הוא יודע מסכת ביצה ויודע למה אבא מבקש ממנו לעשות את זה (תבין: ברגע שאבא מסר לרועה את הבהמות והרועה

אמא לבנתיים לקחה את הקמח והתחילה ללוש אותו... איזה התרגשות... זה לא קמח פשוט... זה קמח מתבואה חדשה... עקרונית השדה חיטה שלנו היא עדיין לא לגמרי ראויה לקצירה... אבל אמא רצה בכל זאת שהלחם משנה של חג השבועות יגיע מהתבואה חדשה כדי שנוכל לברך עליו שהחינו... אז אתמול שלחנו את יענקי ושלומי לשה שיחפשו כמה חיטים שכבר מבושלים וראויים לקצירה... אחרי מאמץ גדול הם מצאו ממש כמה שיבילים... הם דשו ומללו אותם בידיים מחוץ לחצר... ועשו מזה דגן... ואז הם קראו לאבא... ואבא הפריש תרומה גדולה ולאחמ"כ הוא הכניס את זה בשער החצר והפריש מעשר ראשון ומעשר עני... (ובקשר ללקט שכחה ופאה אבא הסתפק האם זה נקרא קצירת עראי או תחילת קציר... והאם צריך להפריש מזה... מה שברור: אבא שם בצד גם בשביל העניים...) אמא לשה את הלחם בהתרגשות... כן... ברגעים אלו ממש בבית המקדש מניפים את שתי הלחם חמץ עם הכבשים... הלחם הזה מתיר את החדש במקדש!!! ובעזה"ש עוד השבוע אנחנו נגיע עם ביכורי החיטים שלנו... ואפילו נקריב מנחה סולת מן החיטים של השדה שלנו...

ואם עשית איתי חסד והיה לך סבלנות לקרא עד כאן... אז תדע לך שזה היה כדאי... כי זכינו יחדיו לטייל בין הסמטאות הפחות מוכרות במסכת ביצה ולהכיר עוד כמה מושגים בש"ס... תשמור את זה לראש השנה...

כן... המכנה המשותף בין ר"ה לחג השבועות שבשני החגים האלו יש אפשרות רשמית להשאר בבית... בין הרפת והלול השוכן והביברים ולפגוש את כל הלכות יום טוב... אבל בפסח ושבועות... מי בכלל חושב על שובכים ועל ביצים ועל שחיטה ועל פרדסים ועל צידה ועל ביקוע עצים?? בירושלים כל הדברים האלו לא נמצאים... כי אם יש כבר פיסת קרקע מיותרת בירושלים... יש עליה כבר עשר עולי רגלים ש-לנים ו-לא אומרים צר לנו המקום שנלין בירושלים... בירושלים הכל סובב סביב בית המקדש... המונחים הם שלמים ועולות ומנחות ומעשר שני... אז זהו!! שהנכתב כאן הוא נפ"מ רק לחג השבועות ולראש השנה הממשמש ובא בעוד פחות מארבעה חודשים...

לגבעה... תוך כדי שהוא גורס עוד כמה עשרות מימרות בהלכות יו"ט מה"כלה" של רבי אליעזר הגדול... מוישי דבר ראשון הלך לבדוק מה מצב העירוב תחומין... והנה... ב"ה... העירוב תחומין קיים... שום חיה לא נגעה בו ולא אכלה אותו... מוישי הגיע לבוקתה של הרועה... ודפק... הרועה פתח לו... אוהו... אגוטא יום טוב... הרועה הוציא לו שלושה עגלים שמינים ומובחרים לכבוד יום טוב... מוישי לקח והולך אותם לכיוון העיר... לא כ"כ קל לשנע שלושה עגלים בלי מקל... אבל אסור להנהיג בהמה במקל ביו"ט... ב"ה מוישי הגיע... אבא כבר מחכה לו ברפת עם סכין של שחיטה...

השעה 3.30 בלילה... אמא כבר התעוררה... היא העבירה אש מהעששית והדליקה כמה נרות במטבח שיהיה אור... אמא שלנו כל הזמן מדברת עם ה'... תוך כדי הבישול והלישה... לבנתיים גם מיירי ומלכה התעוררו ובאו לעזור לאמא... אמא מילאה סיר מלא מים והניחה על האש כדי לרחוץ את כל גופו של שימי הקטן בן החצי שנה... וגם בשביל אבא שירחוץ פניו ידיו ורגליו לאחר שיחזור מבית הכנסת... אבל היא כבר מחכה בקוצר רוח לאבא ומוישי שיגיעו עם העופות והבקר השחוטים... היא צריכה להתחיל בבישולים... אין זמן... שמחת יום טוב... אורחים...

לבנתיים אמא ביקשה מיוגור העבד כנעני שהרגע התעורר מהשינה שיקח מהר מן העצים המכונסים בחצר ויטיק את התנור... הוא לקח קופיץ וביקע בצד הקצר שלו כדי לעשות בשינוי... והטיק את התנור...

וברפת באותה שעה... אבא שחט שלושה עגלים... מוישי התחיל לנתח את האיברים... ו... וקדימה... שלוימי ויענקי... התחילו לשנע את האיברים לבית... אמא מחכה... כבר מאוחר... אמנם עם כל הרצון הטוב זה נעשה קצת באיטיות... בכמה נאגלות... כי תבין: ביום טוב אסור להוליך במוט משום עובדין דחול... רק "מוליכה בידו אברים אברים... לבנתיים אבא המשיך עם מוישי לכיוון השוכן... מוישי הגיש לאבא את הסכין שחיטה... אבא לקח גוזל ו... וכבר בא לשחוט... אבל אוי... מה עם העפר של הכיסוי?? אני צריך עפר מוכן מעיו"ט... מוישי... לך מהר לדקר הנעוץ... ותעקור עפר בשביל הכיסוי... (תבדוק שהעפר הוא תיחוח... כי אם לא אסור לכתוש...) מוישי חוזר עם דקר מלא כף עפר... אבא בירך על השחיטה... שחט 15 גוזלות... משם אבא הלך לציפרים שקיננו בטפיחים... עשה שילוח הקן!!!! שילח את האם... ורק אח"כ לקח את הגוזלות ושחט גם אותם לכבוד יום טוב... כיסה את דמם... מוישי לקח את הגוזלות והביא לאמא... לבנתיים התחיל טיפ טיפה לנצץ השחר... צריך להזדרז... תפילת יום טוב!!!!!! קדושת כתר!! עוד מעט רבי עקיבא יעלה לעמוד ויפרס את שמע... אמנם מותר לאחר לבא לבית הכנסת ביו"ט משום שמחת יום טוב... אבל מי מוכן להפסיד לראות ברכת אהבה רבה של רבי עקיבא בחג השבעות... ויהי המקום לחרדת אלוקים... אבא עיין בציציתו והבחין בין תכלת ללבן ומיד בירך על הציצית...

לגמרי... אוי אוי... איך שכחתי... ולבנתיים... עוד הם מדברים... יענקי מגיע בריצה... כולו צוהל ושמח... אבא... עברתי ליד החורשה ושמעתי קול של צבי... התקרבת ואני רואה שהוא ניצוד במצודה... נוכל לשחוט ולתת לאורחים בשר צבי לכבוד החג... אבל לא!!! מוישי עשה תנועת ביטול... עזוב... ואבא מיד הסביר ליענקי: מצטערים יענקי... את הצבי הזה אנחנו לא נוכל לאכול ביו"ט... ולמה?? כי כפי שאתה יודע צבי יודע לרוץ מהר... וצריך לצוד אותו... והיות ואסור לצוד ביו"ט ממילא הוא מוקצה... אז מה עשיתי?? היום בבוקר פרשתי מצודה וקיווייתי **שעוד לפני** החג הצבי יהיה ניצוד במצודה ואז הוא מוכן מעיו"ט והוא לא מוקצה, וממילא נוכל לאכול ממנו ביום טוב... אבל!!!! היות ומוישי שכח לבדוק בעיו"ט... אז אי אפשר לדעת מתי הצבי הזה ניצוד... האם זה קרה במשך היום... או שזה קרה רק בליל יו"ט... וחכמים החמירו שאפילו ספק מוכן אסור!!!!

ליל שבועות!!!! אבא מוישי ויענקי עוסקים בתורה הקדושה... מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים... בשעה 2.30 באמצע הלילה... בתחילת האשמורה השלישית... שעה שהרחמים מתגברים בעולם... אבא סימן למוישי שהגיע הזמן ללכת לגבעה ולהביא את העגלא תילתא מהרועה... לבנתיים אבא ויענקי ושלומי הלכו מהר למקווה... ומשם!!!! משם לאיפה הם הלכו...??? תן ניוחש??? לרפת!!!! כן... לא תאמין...

אבא הוציא את הבכור בעל מום מהרפת... (שהבקי כבר ראה אותו מאתמול)... שלוימי... קח את הבכור הזה ותלך לבית הכנסת ותתן אותו לר' ירמיהו כהנא... כן... בכור בעל מום צריך לתת לכהן... ואין לך כהן מובחר יותר מהתנא ר' ירמיהו שעוסק בתורה כל היום... שישחוט אותו ויהיה לו שמחת יום טוב... שלוימי הולך עם הכבש לבית הכנסת... נכנס ומתקרב לר' ירמיהו... איזה פחד... להתקרב לתנא כזה קדוש ועוד בליל שבועות... שלוימי השתדל להתגבר על המורא... והניח יד בעדינות על כתפו של ר' ירמיהו... אבא שלי שלח איתי בכור בעל מום בשבילך... הכבש נמצא כעת בחוץ... ר' ירמיהו עצר לרגע... הוא היה נראה מופתע... הוא חיך **ולפתע אמר לא!!!** תגיד לאבא שלך ש... תודה רבה... יפה מצידו... אבל אני לא יכול לקבל היום!!! כי אני שייך לבית שמאי... ויש משנה בביצה: בית שמאי אומרים: אין משלחין ביו"ט אלא מנות, ובית הלל אומרים: משלחין בהמה חיה ועוף בין חיים ובין שחוטים, אבא שלך תלמיד ישיבת בית הלל שמתירים אבל אני למדתי אצל שמאי שאסור... מוישי חזר לאבא... אבא קצת התאכזב... אוי... אם רק הייתי זוכר שב"ש אסורים הייתי מביא את הבכור כבר מעיו"ט לר' ירמיהו... אבל לא נורא... נחכה למוצאי יום טוב ואז ניתן אותו לר' ירמיהו...

לבנתיים מוישי לקח עששית והלך מהר מהר